

Publicerad 2007-12-06 12:51 av aamandaa

förlåt mig älskling.

jag hatar att visa hur jag egentligen mår, dom svarta ögonen jag måste se på dig med..

du säger att du inte tål att se mig olycklig, jag känner gråten komma varje gång du smekar min sönder rispade arm,

jag blundar hårt låter tårarna falla, försöker få luft men luften får inte plats.

Du viskar att allt kommer bli bra, pussar mig ömt i pannan,

du släpper inte min arm, du smeker den fortfarande.. känner alla ärr,

dom påminner dig om att jag inte mår bra.

Varje gång du blir påminnen kommer den obehagliga och rädda tonen fram,

den kärleksfulla blicken har sakta försvunnit och.. kvar finns bara svekets blick.

Jag önskar jag hade vingar så jag kunde flyga bort för en stund.

I mina unga drömmar har vingar provats, men aldrig passat..

min tid är ej inte kommen.

Det är som om du bär hela min själ, som en ryggsäck fastklistrad på ryggen..

den är inte för tung, men du känner den. Det är som om jag är kung över ett eget land,

din rädsla syns fast du inte tror det, rädslan att jag ska försvinna..

jag har tusen frågor, men inget svar.. varför? svara mig varför rinner alla mina tårar dom bränns,

det är kallt i mörkret, men det är i mörkret hör jag hemma.

jag lovar, jag ska se till så att allt blir bra, så du slipper känna rädsla.

förlåt.. förlåt älskling

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren aamandaa med Poeter.se id #19941 innehar upphovsrätten